

PhDr. David Čeněk
Katedra filmových studií FF UK

Posudek bakalářské práce

Nelly Wernischová, *Fenomén zombie ve filmech George A. Romera*, 57str.

Žánrové filmy ve spojení s béčkovou produkcí jsou oblíbeným tématem. Fenomén zombie, jak ho autorka pojmenovala, byl a jistě bude předmětem studia a zájmu řady dalších filmologických konferencí a závěrečných vysokoškolských prací. Každý takový autor či přispěvatel pak stojí před dilematem, jak se k němu postavit znovu s alespoň špetkou originality.

Řekněme tedy hned na úvod, že v případě předkládané bakalářské práce se nic takového nepodařilo. Neznamená to, že jde o text nezajímavý, ale je v některých místech příliš zacyklený sám do sebe a do své vlastní utkvělé myšlenky – nejčastěji tou myšlenkou je, že zombie na Haiti a ve filmu jsou reprezentanty té samé metafory. Bohužel dále mu je třeba vytknout vlastně malou obeznámenost s tematikou zombie v kinematografii. Lapidárně řečeno zombie není pouze hororovou postavou, ale vystupuje v sociálním dramatu, akčním filmu, melodramatu, komedii nebo pohádce, což nelze typologicky říct o většině hororových postav. Možná je to důsledek toho, že jde o monstrum, která má ze své podstaty možná nejbliže k člověku. To je například téma, vůči kterému se autorka snaží alespoň trochu vymezit v úvodní kapitole Vývoj fenoménu zombie, ale nakonec zůstane jen na rovině antropologické, která jí vlastně mnoho argumentů také nedodá.

Z celé práce pak je cítit především osobní zaujetí, takže když chce přejít k neoformalistické analýze, tak je vidět, že jí vlastně vadí její příliš „suchý“ přístup, který by asi v důsledku odkryl neumětelsví Romerových filmů a tím by zničil jejich kouzlo. Takže Wernischová zůstává hodně povrchní ve svých tvrzeních a raději se neustále vrací k oblíbené tezi podobnosti s Haiti a metaforickou funkcí zombie v Romerových filmech.

Kámen úrazu spočívá v něčem velmi prostém. Kromě *Noci ožvlých mrtvol*, které se ale Wernischová nevěnuje, ostatní filmy ze zombie série jsou prostě špatné filmy. Jsou plné chyb, hluchých míst, pseudofilozofování, někdy převažuje gore aspekt estetiky krve, někdy jsou zajímavé z hlediska využití nové technologie, ale žádný z nich není tou pravou peckou na solar, abych použil mluvu Romerových postav, jako právě zmiňovaný první film z roku 1968.

Práce tedy není pojatá jako neoformalistická analýza několika filmů, ale je to pokus o komplexní pohled na dílo George A. Romera a postavu zombie v jeho filmech. Bohužel pro autorku téma je to velmi přesahové a vyžadovalo by si větší ponor do antropologie, obecných dějin, politických dějin USA, kontextu Romerova celého díla, žánru hororu a obzvlášť subžánru zombie hororů. To vše v práci postrádám nebo se tam objevuje pouze útržkovitě, aniž by bylo využito k nějakému myšlenkovému posunu. Na druhou stranu oceňuji pečlivou práci s prameny a její rozsah, samotné nadšení pro téma, jehož výsledkem je ale spíše práce, která naznačuje, co všechno by bylo možné ve sledovaných filmech hledat. Zároveň autorka není příliš schopna využít neoformalistickou analýzu, protože se ukazuje v tomto případě možná jako zbytečná.

Nicméně vzhledem k složitosti vybraného zadání bakalářské práce a upřímné snaze postihnout vše podstatné navrhuji práci k obhajobě s hodnocením velmi dobře.

David Čeněk
3.9. 2014

